

Pensioenrecht Updates - Nummer 11, 2018

Nummer 11, 2018

Redactie: Prof. mr. drs. M. Heemskerk.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:2159](#) 23-11-2018

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:4902](#) 27-11-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:10330](#) 27-11-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:4183](#) 13-11-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:9708](#) 06-11-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:4028](#) 30-10-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:3786](#) 16-10-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:7692](#) 28-08-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:1994](#) 08-05-2018

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5853](#) 28-11-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5544](#) 14-11-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:7927](#) 06-11-2018

RECHTSPRAAK

Premievordering bedrijfstakpensioenfonds. Werkgever beroept zich op verjaring. Rechtbank oordeelt dat vordering pas opeisbaar is vanaf moment verzending factuur door bedrijfstakpensioenfonds. Vordering niet verjaard.

De Raad voor arbeidsverhoudingen Schoonmaakbedrijf (RAS) heeft op 16 juli 2017 naar aanleiding van in 2017 ontvangen loongegevens over 2010 en 2011 premienota's gestuurd aan eiser wegens verplichte deelname aan het Bedrijfstakpensioenfonds voor de Schoonmaak. In artikel 3.2 sub 1 van het Uitvoeringsreglement Schoonmaak (hierna 'het Uitvoeringsreglement') staat: 'De aangesloten werkgever betaalt de verschuldigde premie zoals bedoeld in artikel 3.1 van dit uitvoeringsreglement aan het fonds per loontijdvak. Het fonds stuurt de aangesloten werkgever hiervoor een premienota. De premie dient uiterlijk betaald te zijn binnen 14 dagen nadat het fonds een premienota heeft gestuurd.' Eiser beroept zich op verjaring. De rechter oordeelt dat de premies pas opeisbaar zijn vanaf het moment dat de factuur is verstuurd. Zowel het Uitvoeringsreglement als het Reglement Ras bepaalt aldus een tijd voor nakoming, waardoor artikel 6:38 BW toepassing mist, aldus de kantonrechter. Evenmin is het uitvoeringsreglement in strijd met artikel 26 en 27 Pensioenwet. De kantonrechter is van oordeel dat dit niet het geval is in de situatie dat de verschuldigdheid (en de omvang) van de premie over een bepaald kalenderjaar pas (veel) later kan worden vastgesteld omdat de aangesloten werkgever in gebreke is gebleven met het tijdig aanleveren van de benodigde loongegevens. Er was nog geen premie vastgesteld die betaald moest worden. De vorderingen zijn niet verjaard.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 06-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:7927

Zaaknummer: 6649209 CV EXPL 18-3404

Rechters: T.S. Pieters

Advocaten: R.G. Verheij

Wetsartikelen: 3 Wet bpf 2000, 4 Wet bpf 2000, 3:308 BW, 6:38 BW, 26 Pensioenwet en 27

Pensioenwet

RECHTSPRAAK

Scheiding. Geschil tussen ex-echtgenoten over ontvlechting bezittingen en schulden. Vrouw heeft pensioen in eigen beheer opgebouwd als DGA. Man eist afstorting. Hof heeft geoordeeld dat de pensioen B.V. niet in staat is tot afstorting. Hoge Raad verwerpt cassatieberoep met toepassing artikel 81 Wet RO.

Scheiding. Geschil tussen ex-echtgenoten over ontvlechting bezittingen en schulden. Vrouw heeft pensioen in eigen beheer opgebouwd als DGA. Man eist afstorting. Hof heeft geoordeeld dat de pensioen B.V. niet in staat is tot afstorting. Hoge Raad verwerpt cassatieberoep met toepassing artikel 81 Wet RO.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 23-11-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:2159

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

***Na scheiding ontstaat geschil over pensioen in eigen beheer DGA.
Vrouw eist nakoming pensioenverplichtingen. Hof gelast comparitie
om nadere inlichtingen te verkrijgen.***

Appellante en de ex-partner van appellante zijn in algehele gemeenschap van goederen gehuwd. Zij hebben beiden pensioen opgebouwd bij Holding B.V. Deze pensioenaanspraken zijn aan Pensioen B.V. overgedragen. Appellante en haar ex-partner bereikten de pensioengerechtigde leeftijd en zijn kort daarna gescheiden. In eerste aanleg dagvaardde appellante de vennootschappen tot nakoming van de pensioenverplichtingen aan haar. Bij vonnis heeft de rechtbank de vennootschappen veroordeeld tot betalingen van pensioentermijnen, op verzoek van appellante tot storting van de resterende pensioenvoorziening op de bankrekening van een verzekeringsmaatschappij en tot betaling van een dwangsom aan appellante. Appellante heeft na eiswijziging in hoger beroep geconcludeerd tot vernietiging van de tussenvonnissen.

Het hof gelast comparitie om schikking te beproeven en nadere inlichtingen van partijen over de vraag welke geschilpunten nog beantwoord moeten worden.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 08-05-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1994

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

***Uitleg ‘hoofdzakelijkheids criterium’ zoals in het
verplichtstellingsbesluit. Hof benoemt deskundige om vragen te
beantwoorden.***

In het geding is de uitleg van het hoofdzakelijkheids criterium als bedoeld in het Verplichtstellingsbesluit. Bepalend is of in de onderneming, gemeten naar de loonsom (en niet naar de omzet), in hoofdzaak werkzaamheden worden uitgeoefend behorend tot het wegvervoer. In het tussenarrest heeft het hof vragen geformuleerd. Partijen hebben geen bezwaar tegen de door het hof voorgestelde deskundige. Het hof benoemt derhalve de door hem voorgestelde deskundige om de ter zake zijnde vragen te beantwoorden. Deze vragen gaan onder meer over de hoeveelheid werknemers die zich feitelijk bezighouden met werkzaamheden behorend tot het wegverkeer, welke loonsom daarmee gemoeid gaat, en voor zover er sprake is van ondersteunende werkzaamheden of die kunnen worden toegerekend aan de categorie wegvervoer.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 28-08-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:7692

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Geschil over door Zwitserleven verzochte bijstorting door IV-Groep volgens uitvoeringsovereenkomst. IV-Groep vordert veroordeling van Zwitserleven tot teruggave van de door IV-Groep verstrekte bankgaranties en gedane bijstortingen. De door IV-Groep verlangde uitspraak is niet verenigbaar met een eerdere uitspraak van het hof waaraan gezag van gewijsde toekomt. Het hof wijst de vorderingen af.

Zwitserleven voert een pensioenregeling uit voor IV-Groep. In de uitvoeringsovereenkomst staat onder welke dekkingsgraad Zwitserleven extra zekerheden van IV-Groep kan verlangen of de beleggingsmix van het gesepareerd beleggingsdepot eenzijdig kan aanpassen. IV-Groep werd verplicht bijstortingen te doen en/of bankgaranties af te geven vanwege de daling van de dekkingsgraad.

De door IV-Groep verlangde uitspraak, inhoudende dat Zwitserleven geen bankgaranties of bijstortingen kon verlangen, is niet verenigbaar met het arrest van 8 maart 2016. Daarin is geoordeeld dat Zwitserleven daartoe op grond van de uitvoeringsovereenkomst was gerechtigd en dat de afsprakenbrief daaraan niet in de weg stond. Aan die beslissingen komt gezag van gewijsde toe. Aan een geslaagd beroep op het gezag van gewijsde staat niet in de weg dat de vorderingen in de eerdere en de voorliggende procedure verschillend zijn. Evenmin staat daaraan in de weg dat in deze procedure nieuwe juridische grondslagen worden aangevoerd ten aanzien van dezelfde reeds besliste rechtsbetrekking. Daarmee slaagt het beroep van Zwitserleven op het gezag van gewijsde van het arrest van 8 maart 2016.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 16-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:3786

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Pensioenfonds heeft het bijzonder partnerpensioen van de eerste partner aanvankelijk ten onrechte niet in mindering gebracht op het partnerpensioen van betrokkene. Pensioenfonds mocht de gemaakte fout voor de toekomst herstellen. Niet onaanvaardbaar.

De inmiddels overleden man is driemaal getrouwd geweest. Er zijn pensioenaanspraken opgebouwd bij verschillende pensioenuitvoerders. Uiteindelijk is via waardeoverdracht zijn pensioen overgedragen aan Bpf Bouw. De eerste waardeoverdracht heeft plaatsgevonden zonder afsplitsing van het bijzonder partnerpensioen voor de eerste partner. De echtscheiding van zijn eerste partner is toen niet gemeld aan de pensioenuitvoerder (NN). Appellante is de derde partner. Zij heeft met ingang van 1 september 2009 recht op partnerpensioen. De tweede partner heeft afstand gedaan van bijzonder partnerpensioen. Per brief heeft Bpf-Bouw appellante bericht dat haar partnerpensioen te hoog is vastgesteld omdat een deel van het pensioen voor de eerste partner van X is bestemd. Bpf Bouw heeft aangekondigd dat haar partnerpensioen in de toekomst wordt verlaagd. Appellante vordert ongedaanmaking van de korting op haar partnerpensioen. De kantonrechter wees haar vorderingen af. Het hof oordeelt dat vaststaat dat het bijzonder partnerpensioen van de eerste partner aanvankelijk ten onrechte niet in mindering is gebracht op het partnerpensioen van appellante. Het hof is van oordeel dat het Bpf Bouw in deze zaak vrijstond om deze fout te herstellen. Uitgangspunt is dat het pensioenreglement bepalend is voor de omvang van de pensioenaanspraken van de deelnemer of diens – gewezen – partner. Het staat een pensioenfonds vrij om een aanvankelijk te hoog vastgestelde pensioenuitkering te corrigeren, tenzij dit naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Dat is hier niet het geval, aldus het hof.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:4028

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

De werkgever dient de werknemer een schadevergoeding te betalen wegen het onterecht verlies van FPU-rechten na waardeoverdracht. Hof verwerpt zowel beroep op verjaring als beroep op finaal kwijtingsbeding in vaststellingsovereenkomst.

Na overgang van het dienstverband vindt in 1999 waardeoverdracht plaats van Aegon naar ABP. Appellant stelt dat zijn werkgever KvK bij deze overdracht voor hem ten onrechte geen FPU-rechten heeft ingekocht. Daardoor lijdt hij schade waarvoor KvK als opvolgend werkgever aansprakelijk is. Het beroep op verjaring faalt. De verjaringstermijn van vijf jaren start als de vordering opeisbaar is geworden, ook indien voordien reeds bekend is dat de schade geleden zal worden en wie de aansprakelijke persoon is. Appellant heeft pas schade geleden vanaf het moment dat hij de aanvullende uitkering misliep.

Hof verwerpt beroep op finaal kwijtingsbeding in een vaststellingsovereenkomst over partiële beëindiging van het dienstverband. Als FPU-rechten een (wezenlijk) onderdeel hadden gevormd van de onderhandelingen en de overeenkomst daarop mede betrekking had, had het op de weg gelegen van KvK als opsteller van de vaststellingsovereenkomst dat uitdrukkelijk daarin te vermelden en duidelijk te maken dat de finale kwijting ook zag op die rechten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 06-11-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:9708

Zaaknummer:

Rechters: A.E.F. Hillen, A.E.B. ter Heide en G.H. Bunt

Advocaten: G.E.M. van der Pijl-Groenestein en M.E.J. van Gelderen

Wetsartikelen: 3:310 lid 1 BW, 3:313 BW, 6:96 lid 2 BW en 7:900 BW

RECHTSPRAAK

Verzoek werknemer om transitievergoeding afgewezen. Premievrije voortzetting en aanvulling op WIA-uitkering is volgens het hof een gelijkwaardige cao-voorziening zoals bedoeld in artikel 7:773b BW. Geen verboden onderscheid.

Werkneemster is van 1 april 2000 tot 1 september 2017 bij ABN AMRO in dienst geweest. Na langdurige arbeidsongeschiktheid is haar arbeidsovereenkomst beëindigd. Zij verzoekt om een transitievergoeding van € 37.372 bruto, met wettelijke rente en een proceskostenveroordeling. Het hof oordeelt dat de premievrije voortzetting van pensioen en de aanvulling van de WIA-uitkering een gelijkwaardige cao-voorziening is. Appellante stelt dat een werknemer met een WIA-uitkering wordt geconfronteerd met een uitsluiting van zijn transitievergoeding, terwijl dat bij een gezonde werknemer niet gebeurt. De bepalingen waar appellante zich op beroept, verbieden het maken van onderscheid in gelijke gevallen. Appellante krijgt een WIA-uitkering en is wegens langdurige arbeidsongeschiktheid ontslagen. Die situatie is niet gelijk te stellen met die van een niet zieke andere werknemer, aldus het hof.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 13-11-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:4183

Zaaknummer: 200.239.255/01

Rechters: R.J.F. Thiessen, D. Kingma en G.C. Boot

Advocaten: G.W. Brouwer en M.J.M.T. Keulaerds

Wetsartikelen: 1 Gw, 7:670 BW, 7:673 BW en 7:673b BW

RECHTSPRAAK

Geen kennelijk onredelijk ontslag door 27 procent lager pensioen. Werknemer heeft mede door inspanning oude werkgever werk en inkomen behouden.

Bouwbedrijf Noordersluis vraagt en verkrijgt in 2011 ontslagvergunning voor een groep werknemers in verband met de economische crisis. Op basis daarvan wordt werknemer (58 jaar) in 2012 ontslagen als timmerman. Aansluitend komt werknemer, mede door inspanningen van zijn oude werkgever, in dienst bij een ander bedrijf (Nijkamp) als bouwkundig medewerker. Er is sprake van (beperkte) verbetering van inkomen. Werknemer bouwt via zijn nieuwe werkgever ook pensioen op. Niettemin zal werknemer op zijn pensioendatum (7 september 2020) volgens hem 27 procent minder pensioen ontvangen dan het geval was geweest indien het ontslag niet was gegeven en hij tot zijn pensioendatum bij het bouwbedrijf in dienst was gebleven. Noordersluis heeft een eigen rapportage ingebracht waarbij de pensioenschade veel lager uitvalt. Het hof oordeelt dat er, ook wanneer wordt uitgegaan van de door de werknemer veronderstelde hogere pensioenschade, geen sprake is van kennelijk onredelijk ontslag. Werknemer heeft werk en inkomen behouden. Zijn inkomen is zelfs enigszins verbeterd. Hij is een lagere pensioenpremie gaan betalen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 27-11-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:10330

Zaaknummer: 200.169.604/01

Rechters: W.P.M. ter Berg, M.H. Zandbergen en M. van den Steenhoven

Advocaten: A.T. Chinnoe en M.C. van Deventer

Wetsartikelen: 7:681 lid BW (oud)

RECHTSPRAAK

Echtscheiding DGA. Verevening en conversie pensioen. Vorderingen tot afstorting pensioen van vrouw toegewezen. Vennootschappen hebben rapportage vrouw onvoldoende weersproken.

Geschil na scheiding (getrouwd in 1964, gescheiden in 2006) over verevening pensioen in eigen beheer bij eerst Holding en later Pensioen B.V. Ex-echtgenoten zijn het erover eens dat de pensioenaanspraken niet verevend hoeven te worden maar moeten worden geconverteerd. Pensioen BV betaalt het pensioen echter niet aan de vrouw uit en converteert de aanspraken niet. Daarom vordert de vrouw van zowel Holding BV als Pensioen BV nakoming van de betaling van haar ouderdomspensioen met ingang van 2005 en nakoming van de conversie. De rechtbank veroordeelt Pensioen BV en Holding BV om op eerste verzoek van de vrouw het bedrag voor de resterende pensioenvoorziening voor haar af te storten bij een door haar op te geven verzekeringsmaatschappij. Het hof constateert dat partijen niet in staat zijn om overeenstemming te bereiken over de aan haar toekomende bedragen. De vrouw vordert eigen pensioen tot 19 mei 2006, geconverteerd pensioen en resterende voorziening. Ze heeft een deskundige berekeningen laten verrichten. De vennootschappen hebben niet aangetoond dat die berekeningen onjuist zijn. Daarom wijst het hof de vorderingen toe. Het hof verwerpt het verweer dat er onvoldoende liquide middelen zijn om af te storten. Dat is onvoldoende onderbouwd.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 27-11-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:4902

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Verevening pensioen na scheiding. Bij waardeoverdracht naar PFZW is de vereveningsplicht niet doorgegeven door ABP. Daardoor lager pensioen voor eiser. Vordering tot schadevergoeding afgewezen: geen schade. Veronderstelde onjuiste loonhoogte bij berekening waardeoverdracht. Beroep op rechtsverwerking slaagt. Eiser heeft ingestemd met bedragen en meer dan twintig jaar later is toedracht niet te achterhalen.

Eiser bouwde gedurende enige tijd pensioen op bij het ABP. In 1996 is zijn huwelijk met A ontbonden. A heeft op 10 april 1996 een verzoek tot verevening ingediend bij het ABP. Op 21 augustus 1996 heeft het ABP een overzicht verdeling pensioen gestuurd aan A, met kopie aan eiser. Daarin staat dat eiser recht heeft op 50 procent van het opgebouwd ouderdomspensioen (f 929,91). Op 4 november 1996 heeft het ABP eiser een pensioenoverzicht gestuurd. Vanaf 1997 was de werkgever van eiser niet langer aangesloten bij het ABP. Eiser heeft ingestemd met de offerte voor waardeoverdracht naar PFZW en de daarin genoemde bedragen. Het ABP heeft niet aan PFZW doorgegeven welk deel van de totale pensioenwaarde in de verevening moest worden betrokken. Op 15 juli 2016 heeft het ABP dat laten weten aan eiser en verontschuldigen aangeboden. PFZW heeft op 21 september 2016 laten weten dat bij de waardeoverdracht geen informatie over de pensioenverevening was meegegeven en dat een deel bestemd is voor A. Eiser vordert schadevergoeding van het ABP en verhoging van het pensioen door PFZW. De kantonrechter oordeelt dat eiser geen schade heeft geleden doordat het ABP nalatig is gebleven de verevening door te geven aan PFZW. Hij mocht niet gerechtvaardigd vertrouwen op een hoger pensioen. Eiser stelt verder dat het ABP in de offerte is uitgegaan van een onjuist loon. De kantonrechter oordeelt dat het beroep van het ABP op rechtsverwerking slaagt. Eiser heeft ingestemd met de offerte. Bovendien is meer dan twintig jaar na de waardeoverdracht niet meer te achterhalen hoe de werkgever van eiser het loon heeft vastgesteld. Door bewijs- en uitvoeringsproblemen heeft het ABP een gerechtvaardigd belang bij een beroep op rechtsverwerking.

De vordering van eiser dat PFZW zijn pensioenaanspraak niet kan bijstellen is niet toewijsbaar. In de door PFZW gezonden pensioenberichten staat dat ervan is uitgegaan dat hij

een partner heeft. Het had hem dus duidelijk moeten zijn dat verevening nog niet had plaatsgevonden. De waardeoverdracht per 1 januari 1997 is onaantastbaar. PFZW mocht daarvan uitgaan.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5544

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Eiser mag niet gerechtvaardigd vertrouwen op pensioenoverzichten na waardeoverdracht waarin deel van zijn ex-vrouw nog niet is verwerkt.

Eiser bouwde eerst pensioen op bij PZW en later bij het ABP. In 2000 is hij gescheiden van zijn vrouw. In 2002 is PZW verzocht om verevening. In 2006 is via waardeoverdracht zijn pensioen overgedragen aan het ABP. Op 11 oktober 2016 heeft het ABP aan eiser meegedeeld dat zijn pensioen van de vorige pensioenuitvoerder is overgenomen en dat daarin ook het deel zat voor zijn ex-partner. PZW had het ABP niet gemeld dat een deel van het pensioen nog aan zijn ex-vrouw moest worden uitgekeerd. Daardoor daalt zijn jaarlijks brutopensioen van € 38.838 naar € 31.110. Eiser vordert dat de kantonrechter voor recht verklaart dat het ABP de pensioenaanspraak van eiser niet kan bijstellen en om te bepalen dat het ABP met terugwerkende kracht de pensioenaanspraak moet verhogen naar € 38.838 bruto per jaar en, voor zover het ABP de pensioenaanspraak wel mag verlagen, dat bepaald wordt dat PZW op grond van nalatig handelen aansprakelijk is voor de schade van € 7.728 bruto per jaar.

De kantonrechter overweegt dat in dit geval het pensioenoverzicht een rechtshandeling is. De rechter oordeelt dat eiser geen gerechtvaardigd vertrouwen kon ontlenen aan de pensioenoverzichten. Hij mocht er niet op rekenen dat zijn ex-vrouw haar pensioenaanspraken niet zou verzilveren. Het ABP heeft in 2016 pas informatie gekregen van PZW en had dus geen eigen of nadere onderzoeksplicht. De vorderingen van eiser worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5853

Zaaknummer: